

MALÁ EXKURZE K NĚKTERÝM OTÁZKÁM FINANČNÍHO HOSPODAŘENÍ OBCÍ

HANA MARKOVÁ

S pojmem exkurze se nejčastěji vybaví návštěva a prohlídka nějakého místa. Cestování po různých místech Evropy či světa je často příležitostí pro zmíněný typ exkurze. Takové exkurze, na které ráda vzpomínám, jsem s doc. Čebišovou absolvovala při našich společných „fakultních zájezdech“ po různých místech Evropy. Její životní jubileum je však pro mne příležitostí nejen pro gratulaci a přání všeho dobrého do dalších let, ale také pro jinou exkurzi – tentokrát nabízím možnost malého nahlédnutí do sféry finančního práva – a to na ty otázky, které se do určité míry dotýkají či souvisejí s profesním zaměřením doc. Čebišové.

Obce a jejich orgány zabezpečují různé úkoly na místní úrovni. Rozsah úkolů je vymezen nejen tím, co obec považuje za potřebné či jaké povinnosti jí plynou z výkonu přenesené působnosti, ale je limitován i tím, jaké příjmy se obci podaří získat.

Místní rozpočty je možné označit za projev finanční samostatnosti obcí. Výdaje zahrnuté v rozpočtech obcí jsou (nebo by měly být) kryty příjmy, které obec získává pro plnění a „zafinancování“ svých úkolů ve formě návratných nebo nenávratných zdrojů, a to ze své vlastní činnosti nebo jako příjemce prostředků od jiných subjektů v podobě povinné nebo dobrovolné alokace. Veškeré tyto zdroje jsou v rukách obcí veřejnými prostředky, které by měly být použity pouze pro financování veřejných zájmů.

Obecní rozpočet patří mezi tzv. místní rozpočty, do jejichž portfolia lze dále zařadit rozpočty krajů, dobrovolných svazků obcí, Regionálních rad soudržnosti a městských částí nebo obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy. Charakteristickým znakem těchto rozpočtů je jejich působnost omezená na určité území.¹ Atributy obecních rozpočtů jsou specificky upraveny v zákoně č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, který ve vymezeném směru, navazuje na obecné vymezení postavení obcí v Ústavě České republiky.

¹ Marková, H.; Boháč, R. *Rozpočtové právo*. Vyd. 1. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 95.

KONTROLA HOSPODAŘENÍ A VYKAZOVÁNÍ ÚDAJŮ

O činnostech a způsobech nabytí a použití finančních prostředků má obec povinnost vést evidenci. Dále musí předem, alespoň v hrubých odhadech, o zamýšleném použití těchto prostředků v určitém období informovat svoje občany, ale také Ministerstvo financí České republiky. V průběhu období, na které je sestaven rozpočet, je rovněž třeba s prostředky efektivně nakládat a přitom dodržovat také formální postupy k prokázání tohoto nakládání. Po uplynutí stanoveného období nebo splnění určitého cíle je obec povinna informovat o způsobu naložení s finančními prostředky a kromě toho zajistit řádné přezkoumání hospodaření s veřejnými prostředky, a to jak interními tak i externími subjekty.

Rozpočtové hospodaření je, vzhledem k tomu, že jde o veřejné prostředky, podrobeno různým formám kontroly. Cílem zveřejňování informací o rozpočtu obcí a hospodaření dle něj je zejména veřejná kontrola nakládání s vlastními nebo poskytnutými prostředky obce a získání dat pro řízení makroekonomické, tzn. v tomto případě fiskální a rozpočtové politiky státu. Sběr a zpracování těchto dat zajišťují především Český statistický úřad v podobě především nefinančních ukazatelů a Ministerstvo financí České republiky.

Povinné vykazování finančních a účetních dat je legislativně zakotveno v § 20 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů. Vyjmenovaným subjektům (mezi kterými jsou i obce) se ukládá povinnost předkládat údaje potřebné pro průběžné hodnocení plnění státního rozpočtu. Sankcí, kterou uvedený zákon zmiňuje, za nesplnění povinnosti předkládat údaje o hospodaření dle rozpočtu a o majetkovém portfoliu ve formě účetních výkazů, je omezení poskytování rozpočtových prostředků pro obec, a to až do doby jejího splnění.

Základním zdrojem informací pro sestavení výkazů o hospodaření obcí jsou účetnictví a rozpočet, které slouží jak pro interní potřebu obce, tak i pro jiné veřejné rozpočty, jiné poskytovatele finančních prostředků do rozpočtů obcí, ale i pro veřejnost. „Systémy efektivního účetnictví a výkaznictví jsou zásadní pro řízení rozpočtu, pro prosazení odpovědnosti i pro rozhodování o politikách.“² Kromě hodnotových výkazů a rozpočtových výhledů je třeba vytvářet, vykazovat a zveřejňovat i strategii a dlouhodobě zamýšlené plány. Vytvoření odpovídajícího informačního zdroje umožňuje ukázat jak obec používá finanční a majetkové zdroje (veřejné zdroje), které má k dispozici. Výkazy, zprávy a závěrečné účty jsou důležitými nástroji plánování a formulace rozpočtové strategie. Pokud má obec jasnou vizi, v jaké situaci a v jakých podmínkách se nachází a do jakého cílového stavu směřuje, koordinace činností, motivace a přesvědčení jednotlivých zainteresovaných i externích osob k dosažení tohoto cíle je pak snazší.

Účelem účetních výkazů a s nimi souvisejících dokumentů je informovat jejich uživatele o relevantních skutečnostech, týkajících se účetní jednotky. Regulací těchto výkazů (stejně jako u podnikatelských subjektů) se sleduje jejich srovnatelnost v celore-

² Allen, R.; Tommasi, D. *Řízení veřejných výdajů : odborná příručka pro tranzitivní země*. Redakční zpracování anglického originálu. Praha: Ministerstvo financí ČR, 2002, s. 376.

publikovém příp. i mezinárodním měřítku.³ Výkazy by měly poskytovat nejen informace o aktuální činnosti, financovaných projektech, o výdajích a za ně získaných protihodnotách, ale také o stanovených cílech obce a jejich plnění. Pomocí výkazů lze zároveň vyhodnotit dosažené výsledky v porovnání s údaji plánovanými, jsou však také příležitostí pro obecní zastupitelstvo k prezentaci výsledků, kterých bylo dosaženo.

Výkazy obcí představují informace, které lze opět využívat různými subjekty pro různé účely. Finanční výkazy obcí (tzn. jejich podoba a obsah) určené pro externí subjekty jsou upraveny právními předpisy různé síly – od zákonů až po opatření resp. standardy vydávané Ministerstvem financí České republiky. Krajním přístupem, který lze použít pro regulaci účetnictví a z něho vystupujících výkazů (ale který není v našich podmínkách zatím aplikován), je pojetí založené na zvykovém právu a akceptuje to, co je považováno za nejlepší užitou ověřenou praxi.

Povinné uveřejňování finančních výkazů sleduje různé cíle a pro jejich potenciální uživatele má různý význam. Tato povinnost se však netýká pouze osob veřejného práva, ale i soukromoprávních subjektů. Obec jako součást veřejné správy a subjekt hospodařící s veřejnými prostředky má několika dalšími právními předpisy stanovenou povinnost informovat o své činnosti.

Existuje několik způsobů poskytování těchto informací v závislosti na povaze příjemců těchto informací. Ve vazbě na státní a jiné veřejné rozpočty se jedná především o sestavování a předávání výkazů různých druhů. Tomuto procesu se obvykle říká výkaznictví nebo se označuje z angličtiny přijatým a v komerční sféře používaným pojmem reporting.⁴ Výkaznictví je chápáno jako činnost vedoucí k podání informace o uskutečněné činnosti nebo jejím výsledku v standardním formátu. Většinou se jedná o opakovanou činnost. Jeho účelem je také zajištění kontroly těch činností, které jsou výkaznictvím postíženy.⁵

Obvyklé požadavky a vlastnosti kladené na výkazy jakéhokoli charakteru vyplývají z informačních potřeb a požadavků těch, kterým jsou tyto výkazy určeny. Reporty tedy musí mít především dostatečnou vypovídající schopnost, která je však v některých případech u standardizovaných vyplňovaných formulářů limitována znalostmi cílových „spotřebitelů“, používanými metodami jejich sestavování a samozřejmě vstupními podkladovými daty. Tuto neurčitost je nutné eliminovat na nejnižší možnou úroveň, což se obvykle dosahuje pomocí standardizace postupu již při získávání a zaznamenávání dat, které slouží jako základna, nebo pomocí standardizace forem, obsahu a struktury cílových výkazů. V oblastech, které umožňují variantní přístup k oběma zmiňovaným metodám standardizace, se obvykle předepisuje doplňovat výkazy o komentář např. k vzniku a oceňování jednotlivých položek. Vytváření výkazů je nepochybně ovlivněno požadavky, a to jak na straně tvůrců, tak i na straně jejich zpracovatelů a interpretátorů. S tím souvisí problém průkaznosti některých dat nebo i celých výkazů a v některých odvětvích i problém častých změn, ať už oprávněných nebo neoprávněných.

³ Pelikánová, I. *Obchodní právo*. I. Vyd. 1. Praha: ASPI Publishing, 2005, s. 383.

⁴ Zimandl, D. *Právní úprava informační povinnosti obce jako složky veřejných rozpočtů*, rigorozní práce na katedře finančního práva a finanční vědy Právnické fakulty UK v Praze 2009.

⁵ Stránský, P. *Problematika výkaznictví vůči EU*. Přednáška na konferenci ISSS 2005, dostupné na: <www.issc.cz/archiv/2005/download/prezentace/sas_thuringen.ppt>.

Z pohledu státu výkazy představují pravidelné informace o stavu rozpočtových prostředků, a umožňují zajišťovat efektivní naplňování rozpočtu a formulovat rozpočtovou politiku. Slouží také ke sledování nakládání s dotacemi poskytnutých ze státního rozpočtu či rozpočtů jiných veřejných poskytovatelů. Lze je využít ke sledování dluhů územních samosprávných celků. Dluhy jednotlivých článků rozpočtové soustavy jsou součástí veřejného zadlužení a úroveň zadlužení je v porovnání s hrubým domácím produktem jednou z ekonomických podmínek (tzv. konvergenčním kritériem) pro členské státy EU. Finanční trhy a ratingové agentury využívají informace o financích vládního sektoru, zadlužení státu a jeho vývoji k odhadu úvěrové důvěryhodnosti země, odpovídající úrovně úrokových sazeb a měnového kurzu.

Výkazy a výkaznictví se týkají podávání informací. Od informací musíme rozlišovat data. „Informace jsou data, jež se dostala do rukou osoby, která je potřebuje a která tím zvýší kvalitu svého rozhodování“.⁶ Informace jsou chápány jako zpracovaná data s určitým významem. Obecně můžeme na úrovni obce z druhového hlediska rozlišovat vytváření externích (ale využitelných samozřejmě interně) výkazů účetních a finančních (včetně výročních zpráv a závěrečného účtu obce), daňových, statistických, v rámci dotační politiky, v oblasti veřejných zakázek atd.

Důležitými nástroji pro systematické sledování hospodaření a činnosti obcí jsou také statistika a různé statistické výkazy (včetně jejich rozborů).

S výkaznictvím a informační povinností obce úzce souvisí kontrola. Výkazy představují rozhodující prvek pro kontrolu a pomáhají jak samotným obcím, tak především poskytovatelům finančních prostředků (státní rozpočet, krajské rozpočty aj.) v efektivním a účelném řízením a nakládáním s veřejnými prostředky. Nejedná se pouze o postupy, které budou formálně v souladu s právním pořádkem, ale které budou zároveň efektivní a účelné.

Finanční výkazy jsou obrazem hospodaření obce a jsou vytvářeny jako agregace a úpravy zpracování běžných každodenních účetních záznamů o pohybu rozpočtových prostředků. Tyto záznamy, zaúčtované na základě dokladů, musí především co nejdříve promítnout do účetnictví operaci (úkon), kterou obec jako účetní jednotka provedla. Výsledná informace obsažená v účetních výkazech tedy závisí na kvalitě těchto zápisů a proto je nedílnou součástí každé kontroly, jak věcná tak i formální stránka účetních dokladů, na základě kterých bylo zaúčtováno. Např. nesprávným zachycením (zaúčtováním) transakce na adekvátní rozpočtovou položku dle rozpočtové skladby může mimo jiné dojít i k nemožnosti splnění cílů, které si zastupitelstvo v plánu a rozpočtu na dané období stanovilo a samozřejmě i např. k ovlivnění a nesouladu interakcí mezi veřejnými rozpočty.

INFORMAČNÍ SYSTÉMY

Základním informačním systémem, jehož prostřednictvím Ministerstvo financí České republiky získává přehled a údaje o hospodaření (nejen) obcí a nakládání

⁶ Hindls, R.; Hronová, S.; Cipra, T. *Kvantitativní metody a informatika*. Praha: Balance, 1997, s. 23.

s veřejnými prostředky, je ARIS – automatizovaný rozpočtový informační systém. Subsystem ARISWEB vznikl následně pro prezentaci informací z databází ARIS. Zde může získat široká veřejnost informace (v roční periodicitě v časové řadě 5 let) o finančních ukazatelích z účetních a finančních výkazů jednotlivých subjektů, sumářů výkazů podle definovaných agregací, vybraných fakultativních výstupů.

Se zavedením finanční kontroly ve veřejné správě vznikl Informační systém finanční kontroly ve veřejné správě. Právním podkladem pro zavedení tohoto systému je jednak zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, a dále vyhláška č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon o finanční kontrole ve veřejné správě. Z § 33 odst. 1 vyhlášky vyplývá správcům kapitol státního rozpočtu, krajům a hlavnímu městu Praze povinnost předkládat roční zprávy o výsledcích finančních kontrol Ministerstvu financí České republiky. Zároveň je citovaným zákonem stanovena povinnost ministerstva předkládat vládě spolu s návrhem státního závěrečného účtu roční zprávy o výsledcích finančních kontrol. Rozsah, obsah a struktura ročních zpráv vyplývají z citované vyhlášky.⁷

Roční zpráva o výsledcích finančních kontrol se skládá:

- ze souhrnného zhodnocení výsledků finančních kontrol zajišťovaných orgánem veřejné správy o přiměřenosti a účinnosti zavedeného systému finanční kontroly,
- z přehledu o kontrolních zjištěních předaných k dalšímu řízení podle zvláštních právních předpisů (§ 22 odst. 4 zákona č. 320/2001 Sb.),
- z předepsaných tabulek.⁸

PŘEZKOUMÁNÍ HOSPODAŘENÍ OBCÍ

Povinnost přezkoumat hospodaření obce každoročně za uplynulý kalendářní rok je uložena zákonem o obcích. Vlastní postup, předmět a obsah přezkoumání upravuje zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů. Aby přezkoumání hospodaření splnilo svůj účel a bylo dostatečně účinné, vyžaduje se nezávislost kontrolora, který nebude ovlivněn jakýmkoli vztahem ke kontrolované organizaci, odborná zdatnost v různých oblastech, kterých se kontrola týká, dodržování standardů kontroly, které vyhovují mezinárodním normám⁹ (např. Mezinárodní auditorské standardy ISA).

Předmětem přezkoumání dle uvedeného zákona jsou údaje o ročním hospodaření územního celku, kterými jsou plnění příjmů, výdajů a položek financování, tvorba a použití peněžních fondů a náklady a výnosy podnikatelské činnosti. Výše uvedený předmět přezkoumání se ověřuje z následujících hledisek:

⁷ Obce s méně než 15 000 obyvatel, které nezřídily samostatný útvar interního auditu, předkládají zprávu ve zjednodušeném rozsahu.

⁸ Zpráva ve zkráceném rozsahu se skládá ze stručného zhodnocení výsledků řídicích kontrol za vlastní obec včetně stručného zhodnocení výsledků veřejnoprávních kontrol u zřízovaných příspěvkových organizací.

⁹ Allen, R.; Tommasi, D. *Řízení veřejných výdajů: odborná příručka pro tranzitivní země*, redakční zpracování anglického originálu: Ministerstvo financí ČR, Praha 2002.

- dodržování povinností stanovených právními předpisy,¹⁰
- hospodaření podle rozpočtu, tj. soulad hospodaření s finančními prostředky ve srovnání se schváleným rozpočtem,
- dodržování účelu poskytnuté dotace nebo návratné finanční výpomoci a podmínek jejich použití,
- věcná a formální správnost dokladů o přezkoumávaných operacích.

Přezkoumávání hospodaření provádí krajský úřad na žádost obce, a to v rámci přenesené působnosti. Přezkoumávání je krajským úřadem tedy prováděno bezplatně.

Druhou možností je přezkoumání hospodaření auditorem nebo auditorskou společností na základě uzavřené písemné smlouvy o poskytnutí auditorské služby. V takovém případě se přezkoumávání provádí za úplatu. O uzavření smlouvy s auditorem je povinen územní celek neprodleně, nejpozději však do 31. ledna následujícího roku, informovat krajský úřad.

Přezkoumání hospodaření se provádí zpravidla dvoufázově, a to jako dílčí přezkoumání před koncem roku a následně po skončení roku, tak aby bylo ve stanoveném termínu prověřeno celé hospodaření obce. Výjimka z tohoto postupu je možná jen u malých obcí do 800 obyvatel, které zároveň nesmí provozovat hospodářskou činnost, kde je možné provádět přezkoumání jednorázově. Přezkoumání hospodaření podléhá i hospodaření zřizovaných příspěvkových organizací, a to z pohledu nakládání s majetkem, které jim zřizovatel svěřil do správy, dále je kontrolováno hospodaření s příspěvkem, který příspěvková organizace obdržela od svého zřizovatele na úhradu svých provozních výdajů.

Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření je povinnou přílohou závěrečného účtu obce. Pokud byly při přezkoumání hospodaření zjištěny nedostatky, ať již v hospodaření vlastní obce či u zřizovaných příspěvkových organizací, musí samozřejmě zastupitelstvo přijmout odpovídající opatření k nápravě. Zároveň je obci uložena povinnost informovat o přijatých opatření (včetně zprávy o jejich plnění) krajský úřad. Za nesplnění této povinnosti může krajský úřad příslušné obci uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč.

VYPOŘÁDÁNÍ VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ A SCHVÁLENÍ ZÁVĚREČNÉHO ÚČTU

Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, ukládá v § 17 územním samosprávným celkům zpracovat po skončení kalendářního roku závěrečný účet, který obsahuje údaje o jejich ročním hospodaření. Kromě údajů o plnění rozpočtu příjmů a výdajů, závěrečný účet povinně

¹⁰ Jde zejména o zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, zejména § 38–41, § 85, zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a státní správě, nařízení vlády č. 614/2006 Sb., o odměnách za výkon funkce členům zastupitelstev, ve znění pozdějších předpisů.

obsahuje údaje o hospodaření s majetkem, informace o veškerých finančních operacích včetně používání peněžních fondů, a to nejen za vlastní obce, ale také za zřizované a založené právnické osoby. Součástí závěrečného účtu je i vyúčtování finančních vztahů k rozpočtům kraje, státním fondům, státnímu rozpočtu, ale i k hospodaření dalších osob, které se v uplynulém roce na financování činností obcí podílely. Zákonem součástí závěrečného účtu je i zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce, které plní vzhledem k jejímu hospodaření funkci vnější kontroly.

Závěrečný účet je veřejným dokumentem, který musí být nejméně po dobu 15 dnů přede dnem projednání v zastupitelstvu obce zveřejněn na úřední desce a také elektronicky, aby byl dostupný pomocí dálkového přístupu. Občané mohou k závěrečnému účtu vyjádřit své připomínky písemně ve stanovené lhůtě nebo ústně přímo na jednání zastupitelstva. Nezveřejnění návrhu rozpočtu je od 1. dubna 2009 (podle novely zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, provedené zákonem č. 477/2008 Sb.) kvalifikováno jako správní delikt, který podléhá pokutě až do výše 1 000 000 Kč.

Sestavení, projednání a schválení závěrečného účtu obce má tedy, zejména v podmínkách větších obcí, i značný politickoekonomický význam. Občané dostávají možnost pochopit širší celospolečenské otázky, které jsou aplikovány na místní poměry, a pochopit tak také jejich vzájemných souvislostí.

Zákon o rozpočtových pravidlech přikládá zpracování a projednání závěrečného účtu takový význam, že přímo v § 17 odst. 7 jsou formulovány dva možné výroky, se kterými může zastupitelstvo hospodaření obce za uplynulý rok uzavřít. Bez ohledu na dosažené výsledky, zastupitelstvo musí celoroční hospodaření schválit v jedné ze dvou variant – bez výhrad nebo s výhradou. V případě, že hospodaření obce je schváleno s výhradou, musí zastupitelstvo zároveň přijmout opatření k nápravě zjištěných chyb a nedostatků.

Nedodržení výše uvedeného postupu se označuje v § 22 jako porušení rozpočtové kázně a od účinnosti zákona č. 477/2008 Sb. se postihuje už i samotné nezveřejnění závěrečného účtu ve stanoveném termínu a stanoveným způsobem.

Obce však musí vykonávat i finanční kontrolu hospodaření, a to nejen s prostředky svého rozpočtu, ale i s veřejnými prostředky příspěvkových organizací ve své působnosti a některých dalších subjektů. Obce proto rovněž vykonávají veřejnosprávní kontrolu u žadatelů o veřejnou finanční podporu nebo u příjemců veřejné finanční podpory, kterou jim poskytují.¹¹

Dále má obec povinnost vytvořit a udržovat vnitřní kontrolní systém, který mj. vytváří podmínky pro hospodárné, efektivní a účelné využívání veřejných prostředků. Má-li obec více než 15 000 obyvatel,¹² musí vytvořit útvar interního auditu, jestliže obec kritérium počtu obyvatel nespĺňuje, může nahradit útvar interního auditu přijetím jiných dostatečných opatření. Tato opatření však musí neustále vyhodnocovat a v případě, že nejsou dostatečně účinná, pak musí útvar interního auditu povinně zřídít. Rozdíl mezi interním auditem a interní kontrolou spočívá v tom, že kontrolu provádějí

¹¹ § 9 zákona č. 320/2001 Sb.

¹² § 29 odst. 5 zákona č. 320/2001 Sb.

vedoucí pracovníci organizace, kdežto interní audit provádí nezávislý útvar nejčastěji přímo podřízený vedoucímu organizace.¹³

Procesní záležitosti vlastního výkonu finanční kontroly upravuje vyhláška č. 416/2004 Sb., která stanovuje postupy, odpovědnost a pravomoci tzv. správce, příkazce a hlavní účetní při předběžné, průběžné a následné řídicí kontrole, a to nejen v oblasti uskutečňovaných veřejných výdajů, ale i v oblasti obecních příjmů.

Vypracování smysluplného systému finanční kontroly v podmínkách obcí je zejména u malých obcí velmi komplikovanou, navíc administrativně náročnou záležitostí, které se především obce s neuvolněným starostou brání, často ji i odmítají. Tyto obce nejsou totiž ve většině případů vybaveny dostatečně personálně a ani odborně tak, aby se dokázaly s finanční kontrolou odpovídajícím a dostatečným způsobem vypořádat.

ZÁVĚR

Po desetiletí uvolněného režimu nakládání s veřejnými prostředky se v současné době přichází zpět k důraznější kontrole nakládání s veřejnými prostředky na úrovni místních municipalit, centrálně se stanovují pravidla a postupy pro sjednocení vedení účetnictví a z něho vystupujících výkazů, je vyžadována průkaznost užití veřejných prostředků a z pozice centrálních orgánů, ale i vlády se vyžaduje zdůvodňování nežádoucích odchylek od stanovených cílů a směrů v oblasti finanční politiky státu. Na základě předávaných informací jsou v úrovni jednotlivých obcí zpracovány ukazatele, které mohou mít zásadní dopad pro další získávání dotací a jiných veřejných podpor do jejich rozpočtů.

Současný stav kontroly nakládání s veřejnými prostředky bude nahrazen zavedením Státní pokladny a nového účetnictví státu, jejichž nedílnou součástí se stanou i údaje o hospodaření, majetku a jiných aktivech a pasivech územních samosprávných celků.

SMALL EXCURSION INTO SOME QUESTIONS OF MUNICIPAL FINANCIAL MANAGEMENT

Summary

Local budgets are possible to name as a demonstration of municipal financial independence. Statements, reports and final accounts are important instruments of planning and formulation of the budgetary policy for local authorities. Municipalities have a duty to keep on file activities and manners of use of financial means. The municipalities have to inform again about the manner of spending money after passing of determined period or realisation of some particular objective. Also there is a duty of municipalities to ensure the regular revision of the public means management by the internal and external subjects. The statements represent decisive element of control and help in effective and efficient proceedings and treatment with public means.

¹³ Společný hodnoticí rámec (model CAF): zlepšování organizace pomocí sebehodnocení. 1. vydání. Praha: Národní informační středisko pro podporu jakosti, únor 2007.